

ikke tro, at den høitagede Minister vil holde paa, at der skal gives Sammelskat af andre indvundne nye Grunde end dem, med Hensyn til hvilke der ligefrem foreligger en Kontrakt. Jeg skal endnu gjøre opmærksom paa, at der i en vis Egn af Landet er mange af den Slags Inddæmninger, nemlig i de nye Distrikter, der bleve erhvervede fra Slesvig; det var for Dvrigt en jammerlig Erhvervelse, thi man tabte meget mere derved. Der gjælder en særlig Matrikellov, som udtrykkelig siger, at Skatterne for alle den 1ste April 1867 eksisterende Grunde skulle paalægges efter den Skat, der hidtil har hvilet paa dem, og den gjøres til Sammelskat. Det forekommer mig nu, at det vilde være en komplet Uting at ville sige, at der i disse Egne skal tages Sammelskat af saadanne nye erhvervede Grunde, samtidig med, at der ved Siden af dem ligger Jorder, der høre til Danmarks frugtbareste, og som ere aldeles skattefri. Jeg kan heller ikke tro, at det er den høitagede Ministers Mening, men jeg siger det kun, fordi man, efter hvad der her er citeret, kunde fristes til at tro, at det var Meningen. Jeg tvivler ikke et eneste Øieblik om, at den høitagede Minister vil gaa med til at indrømme, at det ikke er mere end billigt, at man overfor saadanne ulykkelige Egne indrømmer Skattefrihed for Gjenstande, det ikke kunne give nogen Skat. Da den høitagede Formand har anmodet Thingets Medlemmer om at holde sig til Sagen, skal jeg kun, da min ærede Forgænger i Ordet berørte dette Punkt, sige, at jeg vil haabe, at den høitagede Minister overfor disse Ulykker vil være den samme Anskuelse, som hele Folket nærer, nemlig den, at frivillige Gaver ikke ved Ministeriets Hensyn i Overensstemmelse med Gavernes Mening godt ville kunne uddeles til Kommunerne qva Kommuner.

Aufjær: Jeg hører til det Mindretal, som ikke har kunnet gaa med til at stille Forslag om Nedfattelse af det Beløb, der forlanges bevilget til Istandsættelsen af Mørke Port ved Kronborg. Den ærede Ordfører for Udvalget har oplyst, at medens der i Anmærkningerne til Finantsloven staar, at „det hele Parti er saa forfaldent, at det truer med at styrte ned“, skal der i en Skrivelse, som jeg tilfældigvis ikke har set, staar, at det „tildelels“ truer med at falde ned. Den Gang, jeg ikke vilde tiltræde Forslaget, kjendte jeg ikke denne Forskjel, men jeg skal gjerne sige, at selv om jeg havde kjendt den, vilde dette aldeles ikke have gjort nogen Forandring i min Stilling, thi hvad enten dette Parti helt eller tildelels truer med at styrte ned, tør jeg i alt Fald, efter det Kjendskab, jeg kan have til Forholdene der, ikke være med til at negte Beløbet til dets Istandsættelse. Nu er det oplyst, at der blandt det begjærede Beløb findes et vel endog forholdsvis betydeligt Beløb til Billedhuggerarbejde, der forefindes ved denne Port. Derfor dette Billedhuggerarbejde ikke er Andet end

aldeles tilfældige Forziringer, kan man maaske nok i en saa spartansk Tid som vor gaa ind paa at stryge det, altsaa glatte det af, men dersom det staar i Forbindelse med Stottets Arkitektur i det Hele, tror jeg ikke, at det danske Folkething vilde ønske for et saadant Beløb som dette at skamfære et nationalt Mindesmærke af en saadan Betydning som Kronborg Slot. Jeg maa derfor paa det Bedste anbefale Folkethinget ikke at følge Udvalgets Flertal, men derimod Mindretallet i dette Punkt.

Indenrigsministeren: Den Bevilling, som det ved Vædringsforslaget under Nr. 16 er foreslaaet Thinget at give Ministeren, nemlig en Bevilling af 5,000 Rd. til for Statens Regning at lade foretage de fornødne Omtaxationer af Jorder, modtager jeg med Tilfredshed, og jeg skal naturligvis gjøre alt mit Muligste for at faae Undersøgelsen udført i den Tid, som ikke blot den ærede Ordfører har udtalt, men som ogsaa tildelels er angiven i Betænkningen. Naar det ærede Medlem for Maribo Amts 4de Valgkreds (Clausen) udtalte, at jeg havde Betænkkelighed derved, vil jeg gjøre det ærede Medlem opmærksom paa, at jeg ikke har Betænkkelighed ved at tage det som Undtagelse og som en aldeles begrænset Undtagelse, men at jeg i det Hele og Store maa anse det for en betænkkelig Sag, og at jeg er enig med det ærede Udvalg i, at man ikke kan overlade til enkelte Private, fordi de mene, at deres Hartkorn ikke er, som det skal være, at foranledige Staten til at foretage disse besværlige Undersøgelser. Men dette forekommer mig ikke at foreligge i dette enkelte Tilfælde, hvor det ikke blot er sagt, hvad de skulle gjælde, men desuden er sagt, at man for Fremtiden kun vil kunne indlade sig paa et Arrangement af lignende Beskaffenhed; naar Omtaxationerne maatte fordre det, og naar der gives en Bevilling dertil. Jeg skal efter den Bemærkning, som den ærede Formand gjorde, ikke komme ind paa Spørgsmaalet om Vandflodens Odelæggelser i andre Retninger, men blot bemærke, at jeg selvfølgelig ikke med det ærede Medlem for Maribo Amts 4de Valgkreds er overbevist om, at Digeloven er uigjennemførlig, men tvertimod anser den for at være nødvendig. Men dermed skal ikke være sagt, at den ikke paa et eller andet Sted gjerne kan blive fulgt af en Bevilingslov til at give den enkelte Egn den Hjælp, som det maaske er nødvendigt for den at faae, for at den kan gjennemføres; Digeloven har imidlertid ikke lagt an paa at drage disse enkelte Ting frem, men den har villet give en Organisation af hele Digevesnet over hele Landet. — Med Hensyn til Vædringsforslaget under Nr. 17 skal jeg ikke gjøre nogen Indvending imod, at Summen nedfattes med 500 Rd. — Vædringsforslaget under Nr. 18 anser jeg ikke for at være økonomisk rigtigt. Efter de Meddelelser, jeg har, og de Erklæringer, der ere afgivne af mine Lek-